

La Fúmiga: «El disc és una connexió romàntica amb els Països Catalans»

Parlem amb la banda d'Alzira sobre la seva 'Pròxima parada'

La Fúmiga | Xepo WS (disseny Josep Navarro)

Pop mediterrani. Esponjós i exuberant. Crític i festiu. Després de riure i ballar fins a rebentar amb *Espremedors* (Halley Records, 2019), la banda d'Alzira **La Fúmiga** presenta l'EP *Pròxima parada* (Halley Records, 2020), una història d'amor imprevist contada a través de només tres cançons i tres videoclips. En parlem amb el vocalista, Arturo Martínez.

L'EP *Pròxima parada* s'inspira en el film *Abans de l'alba*, de Richard Linklater. I a partir d'aquí canteu en tres capítols la història d'uns joves que es coneixen per casualitat.

És una pel·lícula que personalment m'agrada molt. A partir del film, desordenàrem un poc i férem la nostra història, adaptant-ho al nostre territori: una xica de la Marina i un xic d'Alzira es coneixen en un tren i passen junts una nit sencera, se separen i es retroben abans que es ponga el sol per fer un viatge de Santa Pola a Palafrugell, saltant després a les Balears. És com una connexió romàntica amb els Països Catalans.

El capítol 1 té un títol curiós, "Fanàtics de la serendipitat", i hi col·labora Carles Caselles, cantant de Smoking Souls.

La serendipitat és un descobriment casual que et dona el destí sense que el busquis. Jo sempre en deia 'serendípia'... Ens va passar com amb *Espremedors*, que quasi el titulem "Exprimidors"! D'alguna manera, la cançó canta a la gent que valora que passin coses fortuïtes, els canvis que et poden sorgir a la vida quan puges a un tren. I la col·laboració de Carles Caselles és d'alta volada! Quan composàrem la cançó vam pensar en ell, perquè ens agrada molt la seva veu i la seva música. A més, és un grup que ha patit molt el confinament, tot just quan havia publicat una autèntica obra d'art, *Translúcid* (Propaganda pel Fet!, 2019). En els directes, quan fem la cançó i deixem sonar la seva veu, la gent rebenta.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=at5cqY2OhMo>

El capítol 3 es diu "L'aposta" i hi col·labora el grup femení Maluks.

"L'aposta" és un joc de paraules entre la posta de sol i l'aposta que fan els dos protagonistes, que ja són una parella, amb tots els seus xicotets problemes de la quotidianitat. Hi participen les **Maluks**, companyes amb qui tenim molt bon rotllo. Elles són la nostra aposta, unes xiques meravelloses que si tenen una mica de sort faran molta feina. Sempre hem cuidat molt les col·laboracions, tant amb gent que ja coneixem com amb altra que no, i amb qui ens hem acabat fent amics.

El capítol 2 ha estat l'últim que heu publicat. Ho heu fet d'aquesta manera per no seguir un esquema lineal?

Sí, així hi havia uns salts en el temps i no quedava tot tan evident. El capítol 2 narra la nit en què es retroben els dos protagonistes, després de l'episodi del tren. Transcorre en una bolera i explica els dubtes i la reunió definitiva de la parella. En aquest cas hi col·labora el grup de trap **The Tyets**, que a Catalunya ja van sent coneguts però al País Valencià diria que només els coneixem nosaltres [Riu], però ens agraden molt.

Pots llegir l'entrevista completa al número 9 de la revista Enderrock.